



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 90/2023
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., против тужене Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, ради накнаде штете због повреде права личности, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници већа одржаној 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Панчеву за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Виши суд у Београду, у прилогу акта П 7635/19 од 14.03.2023. године, с позивом на одредбу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку, Врховном касационом суду је поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да је том суду тужилац АА поднео тужбу 11.12.2019. године против тужене Републике Србије, којом потражује накнаду нематеријалне штете, указујући на незаконит и неправилан рад судије тог суда.

Предложио је да Врховни касациони суд одреди други стварно и месно надлежан суд за суђење у овој правној ствари, с обзиром да за то постоје оправдани разлози у смислу члана 32. Устава Републике Србије.

Одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може, на захтев надлежног суда, одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

На основу наведене одредбе, може бити одређено поступање другог суда, који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по

закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

Према оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају испуњени услови из члана 62. ЗПП, јер постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари.

Наиме, како је чланом 32. Устава Републике Србије предвиђено да свако има право на независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року у јавној расправи одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега, стекли су се услови из члана 62. ЗПП за делегацију другог стварно и месно надлежног суда, с обзиром да разлози изнети у захтеву и чињенице наведене у тужби указују да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, због чега је одлучено као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић